

จุดเด่นและตัวอย่างที่ดีจากอีตเลอว์

อีตเลอว์ได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะเด่นและการปฏิบัติในส่วนที่ดี น่าจะศึกษาในรายละเอียด และนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1.ความรักชาติ อีตเลอว์ได้แสดงออกทั้งในการพูดในที่ชุมนุมชน และการปฏิบัติในการพยายามรวมประชาชนเยอรมันให้เป็นปึกแผ่นทั้งในด้านถิ่นที่อยู่อาศัยและรวมทั้งด้านความคิด/อุดมการณ์ชาตินิยม ซึ่งแนวทางนี้ ถ้าอยู่ในขอบเขตและความพอดี ไม่เบียดเบียนชาติอื่นหรือกลุ่มชนอื่น ก็จะเป็นแนวทางที่สร้างความเจริญให้แก่สังคม และ ประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.ความเป็นนักพูด และนักปฏิบัติการจิตวิทยา คุณสมบัติข้อนี้สะท้อนให้ผู้ศึกษาชีว-ประวัติบุคคลสำคัญ ตระหนักได้ว่า การพูด/การถ่ายทอดความคิดนั้นมีความสำคัญยิ่ง สามารถโน้มน้าวจิตใจมวลชนหรือประชาชนให้ไปสู่การกระทำที่มีประสิทธิภาพได้ ในช่วงต้นของการก่อตั้งพรรคนาซี อีตเลอว์ได้ใช้เครื่องมือที่สำคัญก็คือ การพูดของตนเอง โดยได้เดินสายไปพูดในที่ชุมนุมชนต่างๆ

3.ความสมถะ ดังตัวอย่างจากคำให้สัมภาษณ์ของแพทย์ประจำตัวอีตเลอว์ตามที่ได้กล่าวแล้วในบทที่ 1 หน้าที่ 9

4.ศึกษาประวัติศาสตร์ อีตเลอว์ได้ให้ความสนใจต่อประวัติศาสตร์ และศึกษาฝ่ายตรงข้าม ซึ่งสนับสนุนหลักการที่ว่าจะต้องรู้ทั้งฝ่ายเราและฝ่ายตรงข้าม อีตเลอว์เคยกล่าวว่า "ข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากบอลเชวิก...ใครๆก็เรียนรู้มากที่สุดจากข้าศึกของเขาเสมอ" ("ยุทธศาสตร์ของยอชุนพล" , 2532 : 199)

จุดด้อยและตัวอย่างที่เราควรตระหนักจากความผิดพลาดของอีตเลอว์

1.พื้นฐานและ ความเป็นมา มีส่วนที่เป็นข้อด้อยซึ่งอาจจะฝังอยู่ในจิตใต้สำนึกของเขา ได้แก่ การเข้ารับราชการเป็นนายทหารประหวนในกองทัพบก การที่ต้องเป็นทหารชั้นผู้น้อยมาก่อน ซึ่งเมื่อตนเองเข้ามามีบทบาททางการเมือง และ จนกระทั่งมีบทบาทต่อกองทัพ

ทำให้ฮิตเลอร์มักจะไม่เห็นด้วยต่อข้อเสนอของนายพลและฝ่ายเสนาธิการ ขณะเดียวกันก็มี ความหวาดระแวงในท่าทีการปฏิบัติของบรรดานายพลในกองทัพว่าได้ให้ความเคารพ และให้ การสนับสนุนตนอยู่หรือไม่ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้บรรดาผู้ใกล้ชิดไม่กล้าที่จะแสดงท่าทีใดๆ ที่จะทำให้ฮิตเลอร์เกิดความไม่แน่ใจในความจงรักภักดีของบุคคลผู้นั้น ดังคำกล่าวของ ดร. อีออดอร์ มอเรล แพทย์ประจำตัวของฮิตเลอร์ว่า “เป็นที่น่าเสียดายที่ว่าคนผู้ห่อหม่อมผู้นั้น มีแต่คนที่พูดแต่คำว่า *ซอร์บกระผม* ซึ่งก็ต้องเป็นเช่นนั้นเพราะถ้าไม่ตอบเช่นนั้นก็จะต้องถูก ทำให้หายไปจากสายตาท่านผู้นำ ท่านผู้นำเป็นคนที่ไม่ให้ภัยใครเสียเลยอุปนิสัยของท่านผู้นำ เป็นคนมีจิตใจแคบ”(“ประวัติศาสตร์ยุโรป ตั้งแต่ ค.ศ. 1815-ปัจจุบัน เล่ม1” , 2532 : 352)

2.มีความมั่นใจในตัวเองสูงเกินไป ฮิตเลอร์ไม่ค่อยได้ให้ความสำคัญของระบบ เสนาธิการ เขามักจะตัดสินใจในเรื่องต่างๆด้วยตนเอง ตัวอย่างเช่น ในปีค.ศ.1941 เขา ได้ตัดสินใจบุกรัสเซียทั้งๆที่ยังเป็นพันธมิตรกันอยู่(เพราะรัสเซียเริ่มรุกเข้ามาทางทิศตะวันตก โดยเข้ายึดครองลัตเวีย ลิทัวเนีย เอสโทเนีย) ซึ่งจอมพลเกอริงและบรรดาฝ่ายเสนาธิการ ได้พยายามให้เหตุผลถึงความไม่เหมาะสมต่างๆ แต่ฮิตเลอร์ก็ไม่ยอมรับฟัง

3.มีความคิดเห็นที่รุนแรงเกินไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องชาตินิยม การต่อต้านอิทธิพล ของยิวในประเทศเยอรมนี หรืออิทธิพลของฝรั่งเศสในภาคพื้นยุโรป มีความคิดเห็นที่รุนแรง- และมีความเห็นว่า ผู้ที่มีความเห็นหรือแนวทางที่ขัดแย้งกับตนหรือพรรคของตนจะต้อง ถูกขจัดออกไป ทั้งนี้เห็นได้จากจุดมุ่งหมาย25ประการของพรรคนาซีนั้นได้แสดงการเกลียด ชังยิวเพียงไร ฮิตเลอร์ไม่ยึดหลักการอยู่ร่วมกันโดยสันติสุขและการแก้ปัญหาโดยสันติวิธี เมื่อเป็นดังนี้จึงได้พาประชาชน สังคมเยอรมันและประเทศเยอรมนีไปสู่ความรุนแรงในที่สุด

บทสรุป

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว น่าจะสรุปได้ดังนี้

1.ความสำเร็จของฮิตเลอร์ในการเป็นผู้นำประเทศเยอรมนี ในช่วงก่อนสงคราม โลกครั้งที่ 2 จนถึงช่วงต้นๆของสงครามโลกครั้งที่ 2 (1939-1941)นั้น มีอาจากกล่าวลงไป

ได้ว่าเป็นเพราะปัจจัยเพียงอย่างเดียวหนึ่ง ระหว่างความสามารถของฮิตเลอร์เอง หรือสภาพการณ์ต่างๆเอื้ออำนวย หรือรวมทั้งการได้รับการสนับสนุนจากกองทัพและประชาชน แต่น่าจะเป็นเพราะปัจจัยต่างๆเหล่านั้นประกอบกันขึ้นมาในจังหวะเวลาที่เหมาะสม

2. สำหรับในกรณีเพ่งเล็งต่อตัวฮิตเลอร์โดยตรงนั้น ฮิตเลอร์ก็เป็นเพียงปุถุชนที่มีทั้งจุดดีที่ควรนำมาศึกษา และพิจารณานำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทาง ขณะเดียวกันก็มีจุดเสียหรือข้อผิดพลาดที่เราจะต้องตระหนัก หรือสังวรณมิให้ความผิดพลาดและความหายนะเกิดแก่สังคม และประเทศชาติของเรา

3. เหนือสิ่งอื่นใด “ความเป็นผู้นำของฮิตเลอร์” ซึ่งมีทั้งช่วงแห่งความสำเร็จ และช่วงแห่งความล้มเหลว ได้สะท้อนให้เห็นถึงข้อสรุปที่ว่า ในสังคมมนุษย์นั้น การที่มีประชาชนหรือผู้นำประเทศที่เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ความสามารถนั้นไม่เป็นการเพียงพอ และไม่เป็นที่พึงประสงค์อย่างแท้จริง สังคมและประเทศชาติจะเจริญรุ่งเรืองและมีแต่ความสงบสุขไม่ได้เลยถ้าสังคมนั้นประเทศชาตินั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเบียดเบียนกัน แก้ปัญหาด้วยวิธีการที่รุนแรง ไม่ยึดหลักการอยู่ร่วมกันโดยสันติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขาดแคลนและไม่ตระหนักในคุณค่าของคำว่า “**คุณธรรม**”